

Càntut

Cançons de tradició oral

La mare

Joaquim Auradell i Carreras, Cassà de la Selva

El nen és pe - tit, i mig a - dor - mit; la ma - re se'l mi - ra. I
nen és més gran; la ma - re, plo - rant, li diu ca - da di - a: "No

8
junt al bres - sol, no el dei - xa mai sol, jo - io - sa sos - pi - ra. I vet
sur - tis de nit, i fuig del bro - git, tre - ba - lla i es - tu - dia". I ta -

16
llant el seu son amb a - mor, e - lla pen - sa, tran - quil·la i di - txo - sa: "El meu
pant - li el(s) de - fec - tes que té, l'a - con - se - lla amb ca - ri - nyo i el gui - a pel ca

24
fill val un món i un tre - sor". I l'a dorm, tot can - tant - li a - mo - ro - sa: "Fes
mí del tre - ball i del bé, qu(e) és lo qu(e) e - lla de - sit - ja i an - si - a. "Per -

32
no - nes, re - iet, fes no - nes, fill meu, qu(e) ets un an - ge - let que m'ha en - vi - at Déu". Li
do - nam, fill meu, p(e)rò jo t'haig de dir qu(e) el meu cor et veu per molt mal ca - mí. Qui

40
be - sa la ca - ra, li be - sa el front; pe - tons d'u - na ma - re, lo més gran del món. 1.
mal t'a - con - se - lla deu ser al - gun nin - gú; fes cas d'u - na ve - lla que sols viu per

48
2.
El tu. Ve - ient - te per - dut, per tots des - pre - ciat, per què no has vin -

56
gut a - quí al meu cos - tat? No bai - xis la ca - ra, ai - xe - ca el

62
front, qu(e) et que - da u - na ma - re, lo més gran del món.